

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **I. K.,** zastoupeného JUDr. Alešem Adámkem, advokátem se sídlem Praha 9 – Černý Most, Bojčenkova 1, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 11. 2003 č. j. 24 Az 1829/2003 - 18,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu JUDr. Aleši Adámkovi **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 1075 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 4. 11. 2003 č. j. 24 Az 1829/2003 - 18 zamítl žalobu podanou žalobcem (dále i „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2003 č. j. OAM-3446/VL-07-17-2003, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud v odůvodnění rozsudku zejména uvedl, že ze všech

procesních úkonů, jež žalobce učinil v řízení o udělení azylu v České republice, je zřejmé, že neopustil Ukrajinu z důvodu, že by byl pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod, ani ze strachu z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině, nebo zastávání politických názorů. Důvody uplatněné žalobcem jsou nepodřaditelné pod žádný z důvodů pro udělení azylu, a žalovaný proto nepochybil, jestliže žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Dle krajského soudu měl žalovaný dostatečné podklady k tomu, aby zjistil beze zbytku úplně skutkový stav, a aby mohl posoudit důvodnost či nedůvodnost žádosti žalobce.

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Ostravě podal stěžovatel včas kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Podle názoru stěžovatele posoudil krajský soud předmětnou věc v rozporu s platným právním řádem, zejména v rozporu se zákonem o azylu. Stěžovatel shledává vážná pochybení všech doposud v řízení o udělení azylu rozhodujících orgánů. Stěžovatel uvádí, že má reálnou obavu z nuceného opuštění České republiky a následného odjezdu na Ukrajinu, kde mu hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů. Stěžovatel navrhuje rozsudek krajského soudu zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení, zároveň navrhuje přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že stěžovatel podal dne 18. 7. 2003 žádost o udělení azylu, ve které uvedl, že ve vlasti prodával na trhu, půjčil si peníze na zeleninu, kterou však neprodal a nebyl schopen vrátit peníze, proto vlast opustil. V České republice si stěžovatel chtěl vydělat peníze na vrácení dluhu, rovněž zde chtěl legalizovat pobyt, protože obdržel správní vyhoštění. Stěžovatel dále uvedl, že není členem žádné politické strany ani jiné organizace a nikdy nebyl, že v České republice byl za prací již v roce 2000, také tehdy obdržel správní vyhoštění. V případě návratu do vlasti se stěžovatel obával věřitele, který mu svěřil zboží na prodej. V pohovoru k důvodům žádosti o udělení azylu dne 23. 7. 2003 stěžovatel popsal cestu z Ukrajiny přes Polsko do České republiky a problémy, které měl ve vlasti, když se snažil na tržišti prodávat zeleninu, přičemž mu vznikl dluh a věřitel mu vyhrožoval. Stěžovatel také uvedl, že na Ukrajině neměl problémy se státními orgány, policií, soudy či jinými státními institucemi.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu a v mezích kasační stížnosti napadený rozsudek a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 12 zákona o azylu se azyl udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení azylu zjištěno, že cizinec je buď pronásledován za uplatňování politických práv a svobod a nebo má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Žádost o udělení azylu lze zamítnout jako zjevně nedůvodnou v případech taxativně vymezených v ustanovení § 16 odst. 1 zákona o azylu. Podle § 16 odst. 1 písm. g) téhož zákona se žádost o udělení azylu zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v §12 téhož zákona.

Stěžovatel v kasační stížnosti především namítá, že posouzení věci krajským soudem je v rozporu se zákonem o azylu. Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě bylo zjištěno (stěžovatel to sám uvedl v žádosti o udělení azylu a v pohovoru k této žádosti),

že stěžovatel z Ukrajiny odjel, aby si v České republice vydělal finanční prostředky na splacení dluhu, který mu ve vlasti vznikl při neúspěšné práci spočívající v prodeji zboží na tržišti, a v České republice požádal o azyl z důvodu legalizace svého pobytu zde. Je tedy zřejmé, že stěžovatel byl k odchodu ze země původu a později k podání žádosti o udělení azylu v České republice veden důvody azylově irelevantními a v řízení o udělení azylu neuvedl žádnou skutečnost svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodu uvedených v ustanovení § 12 zákona o azylu. Žalovaný tak nikterak nepochybil, když žádost stěžovatele o udělení azylu zamítl jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu a krajský soud správně vyslovil s jeho rozhodnutím souhlas.

Nejvyšší správní soud se s uvedeným postupem krajského soudu a žalovaného (stejně jako s přijatým právním závěrem ve věci) ztotožňuje, neboť odpovídá příslušným ustanovením zákona o azylu, a ve věci nebyl shledán oprávněným důvod podané kasační stížnosti dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

V kasační stížnosti stěžovatele dále namítá důvody podání kasační stížnosti obsažené v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. pod písmeny b) až d), které však nejsou jakkoliv blíže specifikovány. Nejvyšší správní soud se proto v tomto rozsahu a za uvedené situace nemohl těmito námitkami stěžovatele zabývat.

Nejvyšší správní soud je v řízení o kasační stížnosti vázán ustanovením § 109 odst. 4 s. ř. s., podle něhož nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Takovou novou skutečností je námitka stěžovatele uplatněná až v kasační stížnosti, že mu na Ukrajině hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů. Jelikož stěžovatel tuto skutečnost neuvedl v rámci řízení o udělení azylu ani v rámci řízení o žalobě, ale teprve po vydání napadeného rozsudku krajského soudu, nemůže se jí Nejvyšší správní soud zabývat.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s.

Stěžovatel podal také návrh, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle § 107 s. ř. s.. Nejvyšší správní soud se návrhem nezabýval, neboť věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný správní orgán měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Krajský soud stěžovateli k jeho žádosti ustanovil zástupcem advokáta pro řízení o kasační stížnosti, náklady řízení v tomto případě hradí stát. Náklady spočívají v odměně za jeden úkon právní služby v částce 1000 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění] a v náhradě hotových výdajů v částce 75 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky). Ustanovenému zástupci JUDr. Aleši Adámkovi se tedy přiznává náhrada nákladů řízení v celkové výši 1075 Kč, která mu bude zaplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. srpna 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu